www.e-rara.ch

S. Biblia cum Veteris, tum Novi Testamenti

Nicolaus Brylinger Erben

Basileae, Anno 1578

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-3904

Canticum canticorum Salomonis, quod Hebraice dicitur Sir Hasirim

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d’imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L’éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l’imprimerie jusqu’au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Eccleſiaſtes, docuit populum, &
enarrauit quę fecerat, & inueſti-
gãs cõpoſuit parabolas multas.
10 Quæſiuit uerba utilia, & con
ſcripſit ſermones rectiſsimos, ac
D ueritate plenos. 11 Verba ſapien-
tium, ſicut ſtimuli, & quaſi claui
in altũ defixi, quæ per magiſtro-
conciliũ rũ ✝ conſiliũ) data ſunt à paſto-
re uno. 12 His amplius fili mi ne
requiras. Faciendi plures libros
nullus eſt finis: frequensq; medi-
tatio, carnis afflictio eſt. 13 Finẽ
loquendi pariter omnes audia-
mus. Deum time, & mãdata eius
* enim obſerua ✝ hoc eſt * omnis homo.
* Et 14 * Cuncta quæ fiunt, adducet
abſcon- deus in iudicium pro omni ✝ er-
dito rato,) ſiue bonũ, ſiue malum ſit.

Canticum Canticorũ Salomonis, quod Hebraicè dicitur Sir Haſirim.

¶ Hoc canticũ totũ eſt myſticũ,
Chriſti erga ſpõſam ſuã eccleſiã,
ac rurſum ſponſæ erga Chriſtum
incomprehenſibilis amoris
pleniſsimum.

Eccleſiã. Cap. I.

A
✝oſculis O Sculetũ me ✝ o-
ſculo) oris ſui: q̃a
meliora ſunt ube
ra tua uino, 3 fra-
grantia unguentis
optimis. Oleum
effuſum nomẽ tuum: ideo adole-
ſcentulæ dilexerunt te. 4 Trahe
me poſt te: curremus in odorem
B unguentorũ tuorum. Introduxit
me rex in cellaria ſua: exultabi-
mus & lætabimur in te, memores
uberũ tuorum ſuper uinum: recti
diligũt te. 5 Nigra ſum, ſed formo
ſa filiæ Ieruſalem, ſicut taberna-
cula Cedar, ſicut pelles Salomo-
nis. 6 Nolite me conſiderare quod
fuſca ſim, quia decolorauit me
Sol, filij matris meæ pugnauerũt
contra me, poſuerunt me cuſtodẽ
uineis: uineam meam non cuſto-
diui. 7 Indica mihi, quem diligit
anima mea, ubi paſcas, ubi cubes C
in meridie, ne uagari incipiã poſt
greges ſodalium tuorũ. CHRI
STVS. 8 Si ignoras te, ô pul-
cherrima inter mulieres, egrede-
re, & abi poſt ueſtigia gregum
tuorum, & paſce hœdos tuos iu-
xta tabernacula paſtorum. 9 E-
quitatui meo in curribus Phara-
onis aſsimilaui te amica mea.
10 Pulchræ ſunt genæ tuæ ſicut
turturis, collum tuum ſicut moni
lia. 11. Murenulas aureas facie-
mus tibi, uermiculatas argento.
12 Dum eſſet rex in accubitu ſuo,
nardus mea dedit odorem ſuum. D
13 Faſciculus myrrhæ dilect⁹ me⁹
mihi, inter ubera mea cõmorabi
tur. 14 Botrus cypri dilect⁹ me⁹
mihi, in uineis Engaddi. 15 Ecce
tu pulchra es amica mea, ecce tu
pulchra es, oculi tui columbarũ.
16 Ecce tu pulcher es dilecte mi,
& decorus. Lectulus noſter flo-
ridus: 17 tigna domorũ noſtrarũ
cedrina, laquearia noſtra cypreſ-
ſina. Cap. II.

EGo flos campi, & liliũ con-
uallium. 2 Sicut liliũ inter A
ſpinas, ſic amica mea inter
filias. 3 Sicut malus inter li-
gna ſyluarum, ſic dilectus me⁹
inter filios. Sub umbra illius quẽ
deſiderauerã, ſedi, & fructus eius
dulcis gutturi meo. 4 Introduxit
me rex in cellam uinariam, ordi-
nauit in me charitatem. 5 Fulci-
te me floribus, ſtipate me malis:
quia amore langueo. 6 Læua ei⁹ B
ſub capite meo, & dextera illius
amplexabitur me. 7 Adiuro uos
filiæ Ieruſalem per capras, cer-
uosq; camporum, ne ſuſcitetis,
neq; euigilare faciatis dilectam,
quoaduſq; ipſa uelit. 8 Vox di-
lecti mei, ecce iſte uenit ſaliens in
montibus, tranſiliens colles.
9 Similis eſt dilect⁹ meus capræ,

hinnuloq́ ceruorum. en ipſe ſtat
poſt parietẽ noſtrum reſpiciens
per feneſtras, proſpiciẽs per can
Et cellos. 10 ✝ En) dilectus meus
C loquitur mihi: Surge, propera a-
mica mea, columba mea, formoſa
mea, & ueni: 11 iam enim hyems
tranſiit, imber abiit, & receſsit.
12 Flores apparuerũt in terra no
ſtra, tẽpus putatiõis aduenit: uox
turturis audita eſt in terra noſtra,
13 ficus protulit groſſos ſuos, ui-
neæ florẽtes dederũt odorẽ ſuum.
Surge, propera amica mea, ſpe-
cioſa mea, & ueni. 14 Columba
mea in foraminib. petræ, in cauer
D na maceriæ, oſtende mihi faciem
tuã, ſonet uox tua in aurib⁹ meis:
uox eñ tua dulcis, & facies tua
decora. 15 Capite nobis uulpes
paruulas, quæ demoliunt uineas:
nã uinea noſtra floruit. 16 Dile-
ctus meus mihi, & ego illi, qui pa
ſcitur inter lilia, 17 donec aſpi-
ret dies, & inclinentur umbræ.
Reuertere, ſimilis eſto dilecte mi
ſegẽdum capræ, hinnuloq́ ceruorũ ſuper
Bether. montes ✝ Bethel.)

Cap. III.

A IN lectulo meo per ✝ noctem)
noctes quæſiui quẽ diligit anima mea:
quæſiui illũ, & nõ inueni. 2 Sur-
gam, & circũibo ciuitatẽ: per ui-
cos & plateas quærã quẽ diligit
anima mea: quæſiui illũ, & non
inueni. 3 Inuenerunt me uigiles,
qui cuſtodiunt ciuitatẽ. Nũ quẽ
diligit anima mea, uidiſtis? 4 Pau
B lulũ cum pertrãſiſſem eos, inueni
quẽ diligit anima mea: tenui eũ,
nec dimittã, donec introducã il-
lum in domum matris meæ, & in
cubiculũ genitricis meæ. 5 Adiu-
ro uos filię Ieruſalem per capras,
ceruosq́ camporum, ne ſuſcite-
tis, neq́ euigilare faciatis dilectã,
C donec ipſa uelit. 6 Quæ eſt iſta,
quæ aſcẽdit per deſertũ, ſicut uir-
gula fumi ex aromatib. myrrhæ,
et thuris, & uniuerſi pulueris pi-
gmentarij: 7 En lectulum Salo-
monis ſexaginta fortes ambiunt
ex fortiſsimis Iſrael: 8 omnes
tenentes gladios, & ad bella do-
ctiſsimi: uniuſcuiuſq́ enſis ſuper
femur ſuũ propter timores no-
cturnos. 9 Ferculum fecit ſibi rex D
Salomon de lignis Libani. 10 Co
lumnas eius fecit argenteas, re-
clinatorium aureũ, aſcenſum pur
pureum: media, charitate cõſtra-
uit propter filias Ieruſalẽ. 11 E-
gredimini ✝ filiæ Sion, et uidete) & uidea
regem Salomonem in diademate, te filiæ
quo coronauit illũ mater ſua in Sion.
die deſponſationis illius, & in
die lætitiæ cordis eius.

Cap. IIII.

QVã pulchra es amica mea, A
quàm pulchra es! Oculi
tui columbarum, abſq́ eo
quod intrinſecus latet. Capilli
tui ſicut greges caprarum, quæ
aſcẽderũt de mõte Galaad. 2 Den
tes tui ſicut greges tonſarũ, quæ
aſcenderũt de lauacro, omnes ge
mellis fœtibus, & ſterilis non eſt
inter eas. 3 Sicut uitta coccinea
labia tua, & eloquiũ tuum dulce. B
Sicut fragmẽ mali punici, ita ge-
næ tuæ, abſq́ eo quod intrinſe-
cus latet. 4 Sicut turris Dauid
collum tuũ, quæ ædificata eſt cũ
propugnaculis: mille clypei pen
dent ex ea, omnis armatura for-
tium. 5 Duo ubera tua, ſicut duo
hinnuli capreæ gemelli, qui pa-
ſcunt in lilijs, 6 donec aſpiret di-
es, & inclinent umbræ. Vadã ad
montẽ myrrhæ, et ad collẽ thuris.
7 Tota pulchra es amica mea, & C
macula nõ eſt in te. 8 Veni de Li
bano ſpõſa mea, ueni de Libano,
ueni: coronaberis de capite Ama
na, de uertice Sanir & Hermon,
de cubilibus leonum, de montib⁹
pardorum. 9 Vulneraſti cor meũ
ſoror mea ſponſa, uulneraſti cor
meum in uno oculorum tuorum,
et in uno crine colli tui. 10 Quàm
pulchræ ſunt mammæ tuæ ſoror
mea ſponſa: pulchriora ſunt u-
bera

bera tua uino, & odor unguẽtorũ
tuorũ ſuper omnia aromata. 11 Fa
uus diſtillãs labia tua ſponſa, mel
& lac ſub lingua tua, & odor ue-
ſtimẽtorum tuorũ ſicut odor thu-
D ris. 12 Hortus concluſus ſoror
mea ſpõſa, hortus cõcluſus, fons
ſignatus. 13 Emiſsiones tuæ para
diſus malorum punicorum cum
pomorum fructib. Cypri cũ nar-
do, 14 nardus & crocus, fiſtula et
cinnamomum cũ uniuerſis lignis
Libani, myrrha & aloe cũ omni-
bus primis unguentis. 15 Fõs hor
torum, puteus aquarum uiuentiũ,
quæ fluunt impetu de Libano.
16 Surge Aquilo, & ueni Au-
fluant ſter, perfla hortum meum, & + flu
ent) aromata illius.

Cap. V.

A V Eniat dilectus meus in hor
& tum ſuum, + ut) comedat
fructum pomorum ſuorum.
Veni in hortum meum ſoror mea
ſpõſa, meſſui myrrhã meã cũ aro
matibus meis: comedi fauũ meũ
cũ melle meo, & bibi uinum meũ
cum lacte meo: comedite amici,
& bibite, & inebriamini chariſ-
ſimi. 2 Ego dormio, & cor meũ
uigilat. uox dilecti mei pulſantis:
Aperi mihi ſoror mea, amica mea,
columba mea, immaculata mea:
quia caput meum plenum eſt ro-
re, & cincinni mei guttis noctiũ.
3 Expoliaui me tunica mea, q̃-
modo induar illa? laui pedes me-
os, quomodo inquinabo illos?
B 4 Dilectus meus miſit manũ ſuã
per foramen, & uenter meus in-
tremuit ad tactum eius. 5 Surrexi,
ut aperirem dilecto meo: manus
meæ ſtillauerunt myrrham, & di
giti mei pleni ſunt myrrha pro-
batiſsima. 6 Peſſulum oſtij mei
aperui dilecto meo: at ille decli-
nauerat, atque tranſierat. Anima
mea liquefacta eſt, ut dilectus lo-
cutus eſt: quæſiui, & nõ inueni il
lũ: uocaui, & non reſpõdit mihi.
7 Inuenerunt me cuſtodes qui
+ circuierunt) ciuitatem: percuſ circumeunt
ſerunt me, & uulnerauerunt me:
tulerũt palliũ meum mihi cuſto-
des murorũ. 8 Adiuro uos filiæ
Ieruſalem, ſi inueneritis dilectum
meum, ut nũcietis ei quia amore
langueo. 9 Qualis eſt dilect⁹ tu⁹ C
ex dilecto, ô pulcherrima mulie-
rum? qualis eſt dilectus tu⁹ ex di-
lecto, q͞a ſic adiuraſti nos? 10 Di-
lectus meus candidus & rubicun
dus, electus ex millibus. 11 Caput
eius aurũ optimũ. Comæ eius ſi-
cut elatæ palmarum, nigræ quaſi
coruus. 12 Oculi eius ſicut colũ-
bæ ſuper riuulos aquarũ, quę la-
cte ſunt lotę, & reſident iuxta flu
enta pleniſsima. 13 Genæ illius
ſicut areolę aromatũ cõſitæ à pi-
gmentarijs. Labia eius lilia diſtil
lantia myrrhã primã. 14 Manus D
illius tornatiles aureæ, plenę hya
cinthis. Venter eius eburneus di-
ſtinct⁹ ſapphiris. 15 Crura illius
columnæ marmoreæ, quę funda-
tæ ſunt ſuper baſes aureas. Spe-
cies eius ut Libani, electus ut ce-
dri. 16 Guttur illius ſuauiſsimũ,
& totus deſiderabilis: talis eſt di
lectus meus, et iſte eſt amic⁹ me⁹,
filiæ Ieruſalem. 17 Quò abijt di-
lectus tuus, ô pulcherrima mulie-
rum? Quò declinauit dilectus tu⁹?
& quæremus eum tecum.

Cap. VI.

D Ilectus meus deſcendit in A
hortum ſuum ad areolam
aromatũ, ut ibi paſcatur in
hortis, & lilia colligat. 2 Ego di-
lecto meo, et dilectus meus mihi,
qui paſcitur inter lilia. 3 Pulchra
es amica mea, ſuauis & decora
ſicut Ieruſalẽ: terribilis ut caſtro-
rũ acies ordinata. 4 Auerte ocu- B
los tuos à me, quia ipſi me auola
re fecerũt. Capilli tui ſicut grex
caprarũ, q̃ apparuerũt de Gala-
ad. 5 Dẽtes tui ſicut + greges) oui grex
um, q̃ aſcẽderũt de lauacro, oẽs ge
mellius fœtib. & ſterilis nõ eſt in
eis. 6 Sicut cortex mali punici,

ſic genæ tuæ abſq; occultis tuis.
7 Sexaginta ſunt reginæ, & octo
C ginta cõcubinæ, & adoleſcentu-
larũ nõ eſt numerus. 8 Vna eſt co
lumba mea, perfecta mea: una eſt
matri ſuæ, electa genitrici ſuæ. Vi
derunt eam filiæ, & beatiſsimam
prædicauerunt: reginæ & concu
binæ, & laudauerunt eam. 9 Quæ
eſt iſta quæ progreditur quaſi au
rora conſurgens, pulchra ut luna,
electa ut ſol, terribilis ut caſtro-
D rum acies ordinata? 10 Deſcendi
in hortũ nucũ, ut uiderem poma
cõuallis + cõuallium,) & inſpicerẽ ſi flo
ruiſſet uinea, & germinaſſent ma
la punica. 11 Neſciui: anima mea
cõturbauit me propter quadri-
gas Aminadab. 12 Reuertere re-
Sulami- uertere + Sunamitis:) reuertere
tis: reuertere, ut intueamur te.

Cap. VII.

A
Sulamite QVid uidebis in + Sunami-
te,) niſi choros caſtrorum?
Quàm pulchri ſunt greſ-
ſus tui in calceamẽtis, filia prin-
cipis. Iuncturæ feminũ tuorum,
ſicut monilia quæ fabricata ſunt
manu artificis. 2 Vmbilicus tuus
crater tornatilis, nunquã indigẽs
poculis. Venter tuus ſicut acer-
B uus tritici, uallatus liliis. 3 Duo
ubera tua, ſicut duo hinnuli ge-
melli capreæ. 4 Collũ tuũ ſicut
turris eburnea. Oculi tui ſicut pi
ſcinæ in Heſebon, quæ ſunt in por
ta filiæ multitudinis. Naſus tuus
ſicut turris Libani, quæ reſpicit
cõtra Damaſcũ. 5 Caput tuum ut
Carmelus: & comæ capitis tui ſi-
uincta cut purpura regis + iuncta) ca-
nalibus. 6 Quàm pulchra es, &
ꝗ̃ decora chariſsima, in deliciis.
C 7 Statura tua aſsimilata eſt pal-
mæ, & ubera tua botris. 8 Dixi:
Aſcendã in palmã, & apprehẽdã
fructus eius: & erũt ubera tua ſi-
odor o- cut botri uineæ, & + odores) tui
ris ſicut odor malorũ. 9 Guttur tuũ
ſicut uinũ optimũ, dignũ dilecto
meo ad potãdũ, labiiſq; & dẽtib.
illius ad ruminandũ. 10 Ego di-
lecto meo, & ad me conuerſio
eius. 11 Veni dilecte mi, egre- D
diamur in agrum, cõmoremur in
uillis. 12 Manè ſurgamus ad ui-
neas, uideamus ſi floruit uinea, ſi
flores fructus parturiũt, ſi florue-
runt mala punica: ibi dabo tibi
ubera mea. 13 Mandragoræ dedẽ
rũt odorem. In portis noſtris o-
mnia poma, noua & uetera, dile-
cte mi, ſeruaui tibi.

Cap. VIII.

QVis mihi det te fratrẽ meũ, A
ſugentẽ ubera matris meæ,
ut inueniã te ſolũ foris, &
deoſculer te, & iã me nemo deſpi
ciat? 2 Apprehendã te, & ducam
in domũ matris meæ, & in cubi-
culũ genitricis meæ. Ibi docebis
me, & dabo tibi poculũ ex uino
cõdito, & muſtũ malorũ grana-
torũ meorũ. 3 Læua eius ſub ca-
pite meo, & dextera illiꝰ ample-
xabitur me. 4 Adiuro uos filiæ Ie
ruſalẽ, ne ſuſcitetis, neq; euigilare B
faciatis dilectã, donec ipſa uelit.
5 Quæ eſt iſta quæ aſcẽdit de de-
ſerto deliciis affluens, innixa ſup
dilectũ ſuũ? Sub arbore malo ſu-
ſcitaui te: ibi corrupta eſt mater
tua, ibi uiolata eſt genitrix tua.
6 Pone me ut ſignaculũ ſup cor
tuũ, ut ſignaculũ ſup brachiũ tuũ:
quia fortis eſt ut mors, dilectio:
dura ſicut infernus, æmulatio: lam
pades eiꝰ, lãpades ignis atq; flam
marũ. 7 Aquæ multæ nõ poterũt
extinguere charitatẽ, nec flumina
obruent illã: ſi dederit homo o- C
mnem ſubſtantiam domus ſuæ ꝓ
dilectione, quaſi nihil deſpiciet
eam. 8 Soror noſtra parua, & u-
bera nõ habet: quid faciemus ſo-
rori noſtræ in die quando allo-
quenda eſt? 9 Si murus eſt, ædifi
cemꝰ ſuper eũ ꝓpugnacula ar-
gentea: ſi oſtiũ eſt, cõpingamus
illud tabulis cedrinis. 10 Ego mu
rus, & ubera mea ſicut turris, ex
quo facta ſum coram eo quaſi pa
cem

D cem reperiens. 11 Vinea fuit Pa-
cifico, in ea quæ habet populos:
tradidit eã cuſtodibus, uir affert
pro fructu eius mille argenteos.
12 Vinea mea coram me eſt. Mil-
le tui Pacifici, & ducenti his
qui cuſtodiunt fructus eius.
13 Quæ habitas in hortis, amici
auſcultant: fac me audire uocem
tuã. 14 Fuge dilecte mi, et aſsimi
lare capreę hinnuloq́; ceruorum
ſuper montes aromatum.

Liber Sapientiæ.

¶ Quomodo deus quęrẽdus, et à
quibus inueniatur. Cap. I.

A Diligite iuſtitiam,
Iſa. 56. a qui iudicatis ter
ram. Sẽtite de do
mino in bonita-
te, et in ſimplici-
tate cordis quæri
te illum: 2 quoniam inuenitur ab
his qui non tentant illũ, apparet
autem eis qui fidem habent in il-
lum. 3 Peruerſæ enim cogitatio-
nes ſeparant à deo, probata autẽ
uirtus corripit inſipiẽtes: 4 quo
niam in maleuolam animam non
introibit ſapientia, nec habitabit
in corpore ſubdito peccatis.
B 5 Spiritus enim ſanctus diſcipli-
næ effugiet fictum, & auferet ſe
à cogitationibus quæ ſunt ſine
intellectu, & corripietur à ſu-
perueniente iniquitate. 6 Beni-
gnus eſt enim ſpiritus ſapientiæ,
maledi- & non liberabit ✝maledictum)
cum à labijs ſuis: quoniam renum il-
lius teſtis eſt deus, & cordis il-
lius ſcrutator eſt uerus, et linguæ
eius adiutor. 7 Quoniam ſpiri-
tus domini repleuit orbem terra
rum: et hoc quod cõtinet omnia,
C ſcientiam habet uocis. 8 Propter
hoc qui loquitur iniqua, nõ po-
teſt latere, nec præteriet illum
corripiens iudicium. 9 In cogi-
tationibus enim impij in terro-
gatio erit: ſermonũ aũt illius au-
ditio ad ✝deum) ueniet, ad corre dñm
ptionẽ iniquitatũ illius. 10 Quo
niam auris zeli audit omnia, &
tumultus murmurationum non
abſcondetur. 11 Cuſtodite ergo
uos à murmuratione quæ nihil
prodeſt, et à detractione parcite
linguæ: quoniam ſermo obſcu-
rus in uacuum non ibit: os autem
quod mentitur, occidit animam.
12 Nolite zelare mortem in er- D
rore uitæ ueſtrę, nec acquiratis p-
ditionem in operibus manuũ ue-
ſtrarum. 13 Quoniam deus mortẽ
nõ fecit, nec lætatur in perditio-
ne uiuorũ. 14 Creauit eñ, ut eſ-
ſent, omnia: et ſanabiles fecit na-
tiones orbis terrarũ: et non eſt in
illis medicamentum exterminij,
nec inferorũ regnũ in terra. 15 Iu-
ſticia eñ ppetua eſt, et iñortalis
(iniuſticia aũt, mortis eſt acqſi-
tio:) 16 impij aũt manib. & uer-
bis accerſierũt illam, & æſtiman
tes illam amicam, defluxerunt, et
ſponſiones poſuerunt ad illam:
quoniam (morte) digni ſunt qui
ſunt ex parte illius.

¶ Impij homines, & uoluptatib.
dediti, putant ſpiritum cum cor-
pore interire. Cap. II.

Dixerunt enim (impij) cogitã A
tes apud ſe nõ rectè: Exiguũ
& cum tædio eſt tempus uitæ no
ſtræ, & non eſt refrigerium in fi-
ne hominis, & non eſt qui agni-
tus ſit reuerſus ab inferis: 2 quia
ex nihilo nati ſumus, & poſt hoc
erimus tanquam non fuerimus,
quoniã fumus afflatus eſt in na-
rib. noſtris, et ſermo ſcintillæ ad
commouẽdum cor noſtrũ: 3 ✝qa qua ex-
extinctus) cinis erit corpus no- tincta
ſtrũ, & ſpiritus diffundetur tan-
quam mollis aer, et tranſibit uita
noſtra tanquam ueſtigiũ nubis,
et ſicut nebula diſſoluetur, quæ
fugata eſt à radijs ſolis, et à calo-
re illius aggrauata: 4 et nomẽ no
ſtrũ obliuionẽ accipiet per tem-
pus, & nemo memoriam habe-